

rien el recurs del senyor Soler, i fins amb aquestes promeses, i abusant de la seva bona fè, se'ls feu organitzar una festa monàrquica amb motiu de l'inauguració a la qual ja ens hem referit i que després d'haver-los resultat caríssima, econòmicament parlant, ja han vist el resultat que'ls ha donat.

El Gremi de Pescadors, al qual ni nosaltres, ni el senyor Soler, ni els concellers de la Coalició Popular volen causar cap perjudici, farien molt bé en despreciar o desatendre els concells que els dona gent interessada en aconseguir, sots la seva força, una influència política que no han sapigut conquistar dignament pel seu propi esforç, i atenent-se exclusivament a les necessitats i conveniències de la seva honrada indústria, treballar sense prejudicis de cap mena, per a fer reviure la platja de Badalona, retornant-la a aquells temps de tranquil benestar i d'abundant riquesa, que tant deuen enyorar i amb ells, tots e's qui de debò desitgem el bé i el progrés de tots els factors morals i materials d'aquella ciutat culta i laboriosa.

Distinció merescuda

Tenim a la vista un recull de notícies publicades en elogi de don Alfons Sala Argemí, actual diputat a Corts per Terrasa, en publicacions i diaris catalanistes, i fixant-nos molt especialment en tot quant publicà «La Veu de Catalunya», en ocasió de que aquest eminent terrasenc, es considerà burlat en unes promeses que havia fet el Comte de Romanones respecte la concessió del port franc a Barcelona, hem de convenir que jamai podia esperar-se que la passió de certs polítics arribés a l'extrem de fer oblidar manifestacions tant recents i ressonants,

Avui, tot allò que abans eren alabances, pel mèrit d'aquest defecte que deiem s'ha convertit en crítica enfutismada, havent-se arribat moltes voltes a l'insult, sense parar se en barrs, ni sisquera respectar aquella elemental educació que obliga envers les senyores, puix tots recordem la grosseria de que fou víctima la família del senyor Sala en el Palau de la Música Catalana, en ocasió d'haver assistit a un concert públic.

I és tant més censurable aquest procedir, tant poc recomanable, per quant ve actuant com element director d'aital política el president de la Diputació Provincial, Conseller de Finances de la Mancomunitat i secretari general del Banc de Tarrasa.

Sortosament, i en contra del que era d'esperar, el poder central, que fa molts anys que ve actuant a compàs de les conveniències dels catalanistes, ha tingut un moment de seny, i en acte que podríem qualificar de contrició patriòtica ha ungit amb la toga de parlamentari, amb caràcter vitalici, al qui durant tan's i tants anys ha representat molt dignament i honoradament, l'esperit comercial i industriàl d'aquesta regió al parlament espanyol.

Felicitem nos d'aquest acte de justícia, i fe-

licitem amb tota l'ànima al terrasenc eminent i polític il·lustre que en ares del benestar de la seva terra, ha vingut lluitant llarg temps, aconseguint el respecte i estimació de tothom.

De tothom qui té de la política un alt sentit ètic i moral, absolutament renyit amb les pràctiques polítiques dels negociants de la Lliga

Sense careta

En Riva es descobreix, des de «Gent d'Ara» i no es creu obligat ja ni sisquera a cubrir apariències, o guardar formes que li permeti, el dia de demà, tornar a trucar a la porta del Secretari de Bigas, tant festejat i tant treballat pels candidats regionalistes del districte de Granollers.

Despitat don Santiago, davant d'una actitud noble i digna, s'ha cregut obligat, arrencant-se la careta amb que es cobria, a donar la batalla en el sí de la Comissió provincial, oposant obstacles a la resolució del recurs contra la destitució d'en Viader del càrrec de Secretari municipal de Sant Feliu de Codinès. Que Déu us ho pagui!

Tenim la convicció de que, tard o d'hora, es farà justícia i el nostre amic obtindrà la reparació que se li deu pels greus perjudicis que se li han ocasionat

Ara bé; a nosaltres ens convé recollir una afirmació de l'articulista, a la sombra del qual hi endevinem al flamant conceller de la Mancomunitat senyor de Riva i Espanya, aquella que trobeu justificada l'actitut de la majoria de la comissió provincial, malgrat fos com un mitjà per a impedir la resolució del recurs, abans de les eleccions.

Nosaltres havíem cregut sempre que el domini o preponderància en el sí de les corporacions i organismes servia per a vetllar l'imperi de la justícia, i així ho venen practicant els nostres amics; és més, ho seguim creient: emperò, davant del repte que implica la vostra desaprensiva confessió, l'acceptem per a tirar-vos-el a la cara tantes vegades com la vostra desgraciada actuació política ens hi obligui,

Tolerància!

Solament amb un ample esperit de tolerància, és possible aconseguir per a nostres idees el respecte i la consideració necessàries perquè progressin i s'obrin pas entre les consciències ciutadanes que han arribat al cas d'actuar en una constructiva afirmació.

Sempre nostres passes han sigut guiades d'aquesta forma, i hem sentit respecte profund de per a totes les teories, honradament sentides i lliurement exposades, que en plasmar-se en la realitat, s'hagin deturat en els justos límits on comença la nostra responsabilitat d'homes lliberals.

Així hem actuat i així continuarem fent ho, assistint als processos polítics que d'aprop o de lluny ens interessin, contemplant l'actuació aliena, combatent-la, si ho creiem patriòtic, i acomodant la nostra en aquells drets i deures que, posant nostre nivell polític a la vista del poble, permeti a aquest judicar tranquil·lament i serenà la noblesa nostra i l'altesa de mires de nostra tasca política.

Hem sigut, som i serem sempre tolerants.

Don Ignasi Girona

Aquesta setmana passada ens ha sorprès la mort de l'excel·lentíssim senyor En Ignasi Girona, ex diputat a Corts i ex senador del Regne.

La personalitat d'en Girona, prou coneguda arreu de Catalunya, per la seva intensa campanya en profit de l'agricultura, molt particularment des de la presidència de l'Institut agrícola català de Sant Isidro, té una especial significació en la nostra ciutat i districte, per haver-lo representat a les Corts quan el moviment de Solidaritat Catalana.

El districte guarda bon record de la seva gestió, car no ho va ésser de persecució pels adversaris, ja que la seva bonhomia i excel·lents condicions el mantenien a cobert d'emics que no va tenir-ne, limitant-se en tot moment a posar a disposició dels vallesans la seva influència per les causes justes.

Tal vegada pel seu procedir, la Lliga no va creure oportú intentar una reelecció...

Descansi en pau tan il·lustre català

Justícia lliguera

La majoria consistorial lliguera que administra els cabals de la ciutat de Badalona com si no fossin de ningú, ha tingut la gosadia, en moltes ocasions, de volguer sentar fama de bona administradora, volguent passar ademés com a admiradora devota i disciplinada de tot quant ordenen els capdavanters de la política caciquista que impera a la Mancomunitat de Catalunya

Però el seu procedir no està pas d'acord amb les seves propagandes Vegi's, sinó, un detall.

Apesar de les engúries que en l'ordre econòmic sent cada dia amb més intensitat la Mancomunitat de Catalunya, el patriotisme dels lliguers de Badalona no se n'ha enterat, i així resulta que en tot l'any econòmic passat, no han pagat un sol centim de contingent provincial, que importa la quantitat de 91,608'97 ptes., devent encara de l'any anterior la important xifra de 40 548'44 pessetes, ço que representa un total de pessetes 132,157'31.

No ens havem enterat que se l'hagi embargat ni se li hagi fet passar la més petita molèstia ni se l'hagi privat de cap dels beneficis corresponents a les funcions públiques que la Mancomunitat exerceix

Com se coneix que l'alcalde i la majoria de regidors són de la Lliga!

Aquí, que sortosament pel bé de Granollers i de la seva administració pública no hi ha cap regidor de la Lliga—i que ens dispensi don Vicenç Camp, puix, pràcticament, repetim-ho, no n'hi ha cap—, per molt menys s'embargà la caixa, i s'ens té condemnats a sofrir perpetuament les ives del virrei de Catalunya.

Vivim!... Vivim!... I algun dia l'ofensa feta al nostre poble per aquests desaprensius i injustos polítics, tindrà la seva paga, ja que no pot ésser que Catalunya, ni cap poble conscient s'amanseixi per a sempre, davant l'imperi d'un caciquisme tan odiós.

No n'hem sigut ni en serem mai d'esclaus!
Vivim!... Vivim!...

